

4. 11. 1965
21

Εν Αθήναις τῆ 27-4-1965

Αριθ. Πρωτ. 3420/470

Πρὸς τὴν Ε.Τ.Β.Α.

Ενταθθα

Αναφερόμενοι εἰς τὴν ἀπὸ 12 Μαρτίου ε.ε. ὑμετέραν ἐπιστολὴν σχετικῆς μετὶ τῆν ἀξιοποιῆσιν τῶν σιδηρομεταλλευμάτων ὅσου εἶχονεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρισθῶμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι:

Αἱ ἡμετέραι τεχνικαὶ Ἰαηροεῖαι κατόκιν ἐξετάσεως τῆς ὑποβληθείσης ὑφ' ἡμῶν μελέτης εἰσηγήθησαν ἡμῖν τὴν ἐπιτέλειον τῶν ὑφ' ἡμῶν προτεινομένων ἐρευνῶν καὶ μελετῶν πρὸς διαπίστωσιν τῶν δυνατοτήτων ἀξιοποιήσεως τῶν σιδηρομεταλλευμάτων ὅσου. Οὗτω κατόκιν ἡμετέρας ἐγκρίσεως τὸ ἔργον τοῦτο περιελήφθη εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἐρευνῶν τοῦ ἔτους 1965 προβλεφθεῖσθαι τῶν ἀπαιτηθησομένων πιστώσεων. Ἐγένοντο δὲ καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ Νόμου 4433/64 προβλεπόμεναι ἐνέργειαι ὥστε νὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ ἐντέλεξ τῶν συντομωτέρων χρόνων ἐναρξίας πραγματοποιήσεως τῶν ἐρευνῶν.

Εἶναι ὅμως προφανές ὅτι ἡ ὁλοκλήρωσις μιᾶς παρομοίας μελέτης δὲ ἀκατέστη σημαντικῶν χρόνων ἐπὶ ἀντιστοίχῳ ἀναβολῇ τῆς ἐπιτέλειος τοῦ ὅλου ἔργου. Ἡ τοιαυτὴ καθυστέρησις πλὴν τοῦ ὅτι ἐπαυξάνη τὸ καθημερινὸν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκ τῆς συσσωρευθεῖσης τῶν ὑπερημεριῶν κλπ. γεγονόσι ὅσοι τεκνίωσι δὲ εἰς ἐκβρασίαν ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ μεταλλεύματος, ἐνέχει καὶ σοβαροῦς κινδύνους ἐπιπλοῶν ἐκ τῆς συμφωνίας συμβιβασμοῦ μεταξὺ Χονδρῶν καὶ Δημόσιου. Ἀναφέρομεν ἐπὶ παραδείγματι ὅτι κατὰ Οκτώβριον 1965 ὁ Χονδρῶν δὲον νὰ καταθέσῃ ἔγγυθον τριῶν (3) ἐκατομμυρίων καὶ περαιτέρω μετὰ ἕνα μῆνα νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὀριστικὴν οἰκονομοτεχνικὴν μελέτην τῆς ἐγκαταστάσεως ἐπιλουτισμοῦ. Ἡ μὴ συμμόρφωσις δὲ τούτου κ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ἄνω συμβάσεως δὲ εἶχ ὡς συνέπειαν τὴν ἐκπτώσιν αὐτοῦ καὶ ἴσως κινδυνότητα τῆν ἐναρξίαν μακροχρονίων δικαστικῶν ἀγώνων μέχρι τοῦ πέρατος τῶν ἡμερῶν δὲ εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀξιοποιήσις τῶν μεταλλείων.

Εἶναι ὅμως ἐπίσης πρόβλημα ὅτι ἡ ῥέθμισις τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ Ἰ.κ.Α. χρεῶν τῆς ἐπιχειρήσεως Χονδρῶν εἶναι συνάρτησις τῆς δοθησομένης εἰς τὸ ὅλον θέμα λύσεως καὶ τοῦ εἴν ἡ ὑμετέρα Τράπεζα δὲ εἶναι φορτὴ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἐν λόγω μεταλλείων ἢ ταῦτα δὲ παρερρίθων εἰς ἰδιωτικὰ χεῖρας.

Ἐν ὅσει τῶν ἀνωτέρω καὶ διὰ νὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ ἐναρξίς μελέτης τοῦ θέματος τῆς ρυθμίσεως τῶν ὡς ἄνω χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ Ἰ.κ.Α., ἦν τὸ ἡμετέρον Ἰπουργεῖον θέλει ἀναλάβῃ, εἶναι ἀνάγκη νὰ καταλήξῃ ἡ ὑμετέρα Τράπεζα εἰς σχετικὰς ἀποφάσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑφ' αὐτῆς ἀνάληψιν τοῦ ἔργου.

Βεβαίως ὀριστικαὶ ἀποφάσεις ἡμῶν ἐναντι Χονδρῶν δὲον δὲ εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθῶν πρὸ τοῦ γνωστοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῆς διεξαχθεσομένης ἐρευνῆς καὶ μελέτης. Νομίζομεν ὅμως ὅτι δὲ ἴσο δυνατὸν νὰ ἀπαρξῇ μία προσημνία, ἣτις δὲ ἀπαρξῇ τὴν εὐνοίαν νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὸ θέμα τῆς ρυθμίσεως τῶν προβλεπόμενων τῶν ὅποια ἀναφέρετε εἰς τὴν παραγράφον 2 τῆς ἀπὸ 12-3-65 ἐπιστολῆς σας.

Τέλος ὅσον ἀφορᾷ τὰς πρὸς ἰδιώτας ὀρεῖλάς τῆς ἐπιχειρήσεως τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν παράγραφον 3 τῆς ὡς ἄνω ἐπιστολῆς σας, αὗται δὲον νὰ ρυθμισθῶσιν ὑφ' ἡμῶν βάσει τῶν διατάξεων τοῦ συστατικοῦ τῆς Ε.Τ.Β.Α. Νόμου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ι. ΣΙΓΑΝΕ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ -
B. PROTIPIANOS THE SECRETARY